

Ustvrdio je ministar Butković. Velika je to izjava starog HDZ-ovca po godinama članstva i mladog po godinama života. Do sada je moglo biti prijepora što se je najvažnije zbilo u Lijepoj Našoj u proteklih sto godina. Od danas dilema više nema.

Hrvatska je puno tragična malo komična zemlja. Mladi odlaze, broj socijalno ugroženih građana se povećava. Međutim, Vlada Andreja Plenkovića poziva sve građane Hrvatske da se pridruže slavlju povodom otvaranja Pelješkog mosta. Â Nije važna cijena energenata. Nije važna cijena hrane. Ništa nije važno – **Važan je jedino i samo HDZ**. Pozvani su svi. Oni koji imaju zahvaljujući HDZ-u kao i oni koji nemaju. Posebno je poziv ciničan prema socijalno ugroženim građanima iz istočnog dijela Slavonije; građanima koji nisu našli do dana današnjeg gdje leže kosti njihove djece, braće i sestara, te roditelja koji su stradali u Domovinskom ratu. Â Izravno i neizravno sam to komentirao u zadnjoj diskusiji.

Danas kad smo shvatili kako je Domovinski rat manje važan od Pelješkog mosta. Danas kada smo shvatili kako je međunarodno priznanje Hrvatske manje važno od Pelješkog mosta. Danas kada smo shvatili da je Tuđman, još prije nekoliko mjeseci (u svibnju je obilježena stogodišnjica njegovog rođenja) bio i ostao za HDZ veliki otac hrvatske nacije, postao je tek natuknica u Hrvatskoj enciklopediji i najdalje Balkanskoj.

Vrijeme je da pogledamo novu Hrvatsku – Hrvatsku Andreja Plenkovića. Nova Hrvatska nije bilo kakva zemlja. To je prosperitetna zemlja koja pribavlja potrebna sredstva za razvoj – prošeći na način da ističe svoju nerazvijenost. To se naziva optimalnom i sveobuhvatnom politikom. Hvala lijepa. Dobro je ostati nerazvijen i kako bi stranka na vlasti dobivenu pomoć prikazala kao svoje postignuće. U bivšoj državi smo imali jedno Kosovo, kako su stvari krenuli sutra će biti više kosova na brdovitom balkanu. Sve će se to propagirati u utorak prilikom otvaranja mosta.

Nije mala stvar da se jasno i javno kaže kako je upravo ova Vlada Andreja Plenkovića, na politici prosjaka i sinova, povezala cjelokupni teritorij. Ma koliko to može biti važno, posebno za građane južne Hrvatske to ne može biti značajnije od mnogih događaja koji su dramatično utjecali na hrvatsku povijest. Zločesti političari bi kazali kako su HDZ-ovci postali jugonostalgici jer su kazali kako je samo ujedinjenje Hrvatske u kraljevinu Jugoslaviju bio veći događaj.

Postavljam pitanje kako je moguće Pelješki most usporediti s Jadranskom magistralom ili

Dalmatinom? Dalje neću, bar ovaj put.

Dobili smo novi suverenizam Andreja Plenkovića. Izgubili smo stari suverenitet Ante Starčevića. Dobili smo novu vanjsku politiku u kojoj radićeva krilatica „Ne srljajte ko guske u maglu“ ne sam da nema smisla već je štetna hrvatskim interesima. U pravu je premijer Plenković kad kritizira Milanovića blede politike prema BiH jer ako želimo debelu omotnicu kako bi financirali razvoj moramo slušati. Predsjednik ne sluša i to je tragično za hrvatski ugled u svijetu.

Tuđman je otišao u ropotarnicu povijesti. Izabrali smo novi put kojim HDZ usmjeruje u nigdjezemsku u kojoj, kao i u Zemlji čudesa, nikada nema pekmeza danas i uvijek ima pekmeza sutra. Mladima sretan put, a mi koji smo na kraju svog životnog puta možemo, što i činimo – gundati. I to je nešto.